

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

361.85

Hely

"

Idő

"1920"

Személy

Szerző:

Cím: „Igazgató ur tessék a kérvényem”

Forrás:

Pesti Napló

Bp.

(Hely)

1920 VI 16

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

„Igazgató ur tessék a kérvényem”

Ahonnán a magyar gyermekeket üdülni küldik — Angliába készül ezer magyar csöppség

(Saját tudósítónktól.) A gyermekvédelmi liga Wesselényi-utcai irodájában vagyok, délután öt óra van, amikor a felek részére nincs is hivatal, mégis vagy harminc asszonyt számláltam össze, akik mind be akarnak jutni az igazgatóhoz. A titkár iratokat rendez, telefonál, utasításokat ad, az írógép-nél egy hölgy kopogtatja egyik aktát a másik után, a jobboldali ajtón beszalad egy fiatalember, mond valamit és balra eltűnik, közben újabb és újabb felek érkeznek, levéllel és bizonyítványokkal a kezükben. Mindenki halkán beszél és mégis hallatlan a lárna, a kis szobának ugyanis kitünő az akusztikája. Az igazgató még nincs itt, tehát várni kell, pedig ha már itt lenne, akkor sem lehetne vele beszélni, mert most tartja ülését a héttagú zsűri, amely eldönti, hogy melyik gyerek mehet külföldre üdülni.

Egy gyászruhás hölgy lép a szobába és gróf Széchenyi Lászlót keresi, aki alig egy félórával ezelőtt ment ebédelni, miután reggel tiztől egyfolytában dolgozott. A gyászruhás nő ezt kelleltlenül tudomásul veszi és névjegyének hátrahagyásával távozik. A falakon felírások, amelyekből következtetni lehet a liga irodájának forgalmára. Egyik felírás így szól:

Üdülésre további előjegyzés még alánlőlevéllel sincs.

Most nyílik az ajtó és belép Neugebauer igazgató. Egyszerre husz kar emelkedik a levegőbe és husz torokból hangzik a kéro hang:

— Igazgató ur, tessék a kérvényem.

Az igazgató azonban már fizikailag sem képes a kérvényeket átvenni, miután a kapuban már annyit dugtak a hóna alá, hogy alig bírja cipelni.

— Tessék csak nyugodtan várni, — mondja udvariasan és eltűnik a szobájában. En nagynehezen a titkár asztalához férközöm és az ő információjára alapián a következő feljegyzéseket csináltam az üdülési akcióról:

Az idea a hollandusoké volt és a kezdeményezés

Flederus holland konzultól indult ki. Utána jött Svájc, azután Svédország, végül Anglia. Eddig összesen háromezerhatszáz gyereket küldtek el üdülni és még ezer fog üdülni legközelebb. Az első transzport febrúár 8-án indult el, a második április 7-én, a harmadik április 18-án, a negyedik április 25-én, az ötödik május 25-én. Ez az öt hatszáz transzport Hollandiába ment. Ezenkívül május 10-én száz gyermek Svédországba és május 16-án hatszáz gyermek Svájcba utazott.

Most folynak az előjegyzések az angol akcióra, amelyet a Famine Area Hospitality Committee kezdeményezett és amelynek itteni képviselője, dr. Armstrong Smith példás lelkesedéssel intézi a magyar gyermekek angolai üdülésének ügyét. Angliába két ötszáz transzport fog menni, az első valószínűleg e hónap 27-én indul. Hogy erre az ezer helyre mennyi jelentkezés történt, arról csak az iktatóbannýra arra lehetne meggyőződni, ami azonban egészen fölösleges, mert az itteni tolongásból is képet lehet alkotni arról, hogy hány gyereket lehet üdülni küldeni — ha lehetne. Pedig a megszoritások elég erősek. Az angol feltételek szerint a gyermek 15 évnél nem lehet idősebb és ebből is csak husz százalék lehet 11 évnél idősebb. Az iskola igazgatóságának igazolni kell, hogy a gyerek jó magaviseletű. A gyerek szüleinek vagyoni viszonyait is igazolni kell. Az angolok még a százalékot is előírták, hogy mennyi katolikus, protestáns és zsidó gyerek mehet üdülni.

A gyermekeket Angliában először egy London melletti megfigyelő táborban fogják elhelyezni és tízenyolc napig megfigyelés alatt fognak állani, vajon nem ragályos betegek-e. Azután helyezik el őket a családokhoz. Egyáltalán az egész akcióban az egészségügyre helyezik a fősúlyt, ami természetes is. Az itteni felvételnél a leggondosabb orvosi vizsgálat alá veszik a gyermeket. Szemben a Liga házával külön orvosi rendelőt rendeztek be, ahol dr. Bogdán Ernő főorvos vezetésével reggeltől estig vizsgálják a jelentkező gyermekeket. Felvételre természetesen csak az kerülhet, aki beteges, tehát üdülésre szorul és nincs fertőző betegsége.

Megnéztem ezt az orvosi vizítet, amelynél meghatóbbat elképzelni sem lehet. A sovány, vézna gyermekek a ház udvarán xvülekeznek kísérőjükkel

Budapest töváros házinvomdája 1919.

és turnusokban engedik be őket — vörös törzslappal a kezükben — a doktorhoz. A főorvos mellett két orvosnő vizsgálja a kicsinyeket, akik félve vetkőznek le és csakhogy sirva nem fakadnak, amikor szívükre és a tüdejükre odaszorítja a doktornéni a sztetoszkópot. Amikor egyik elkészül, felderül az arca, boldogan öltözködik, amiben valamelyik ügyesebb kis partnere segédkezik neki. Az orvos leletét rávezeti a törzslapra és a kis gyermek ügye már másnap a hetes tanács előtt fekszik, amely dönt a lét, vagy nemlét kérdésében.

A titkár, aki utamon kísért, lelkesen magyarázza az óriási apparátus ügykezelését és megmutatja azt a helyiséget is, ahol az aktákat reggeltől késő éjjelig egyfolytában rendezik. Itt alig van ebédlő és alig van pihenés. A gép folyton működik

lazzadnak, görnyednek a Liga hivatalnokai és bizó-sápadt, vérszegény, nélkülözö magyar gyerekek megérdemlik.